

CiU i ERC són sumables

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
<http://www.eltemps.cat>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.
Coordinació: Jaume Monzó.
Cap de redacció: Enric Rimbau.
Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Jesús Prats (fotografia) i Rosa Serrano (documentació).
Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubí, Alex Milian i Gemma Morales
(secretària de redacció).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (correcció lin-
guística), Miquel Benítez (escàner i portada), Vanessa
Prieto (maquetació i gràfics).
Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Salvador Cardús, Muriel Casals, Agustí
Colomines, Martí Domínguez, Xavier Duran, Fàbia
Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Fontana,
Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons
Llorenç, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí, Ricard
Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J.
Pérez Benlloch, Marta Pessarrodona, Pilar Rahola,
Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Joan de Sagarra,
Sebastià Serrano, Mònica Terribas, Josep Maria
Terricabras, Ramon Tremosa, Eva Vila, Vicenç
Villatoro, Xavier Vinader.
Corresponsals: Ferran Casas (Madrid), Macià
Claramunt (Castelló), Míriam Díez (Roma), Joan Lluís
Ferrer (Eivissa), Carla Fibla (Rabat), Pere Habet
(Catalunya Nord), Victòria Jiménez (Londres), Carles
Marqués (Menorca), Octavi Martí (París), Anna Sàez
(Lleida), A. V. Santamaria (Alacant), Marc Segalès
(Andorra).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Albert Balanzà, Vicenç Batalla, Oriol Bohigas, Miquel
Calvet, Violeta Camarasa, Laia Campos, Alexandre
Carbó, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Joan Esculies, Enric Faura, Laia Fernández,
Anna Ferrer, Jordi Finestres, David Garrido, Roser
Gasol, Jordi Giménez, Salva Giménez, Pere Gimferrer,
Paco Gisbert, Dani Gómez (País Basc), Andreu Gomila,
Jordi Llaonart (Kuwait), Maite Insa, Josep Enric Llebot,
Joan M. Oleaque, Pelai Pagés, Aida Palau, Montse
Palau, Toni Payà, Juli Peretó, Carles Pont, Paula Reig,
Marià Sánchez, Lali Sandiumenge (el Caire), Jordi
Sebastià, Màrius Serra, Cristina Simon, Eva Tarragona,
Jordi Tejel, Violeta Tena, Sergi Vicente (Pequín)
Traductors: David Egea (alemany), Yolanda Giraó (ita-
lià), Maite Insa (anglès i francès).
Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Joan
Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta, Vicente A.
Jiménez, Salvador Llosa, Glòria Matamala, Jordi Play.

Disseny: Vanessa Prieto.
Disseny capçalera: Enric Satué.
Foto portada: Efe.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Josep Soler i Eva
Hernández (Barcelona). Tel.: 932 384 262. Margalida
Mateu (Palma). Tel.: 971 720 763
Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu, Assumpció Palau i
Pilar Martí.

Fotomecànica i impressió: Signo Gráfico S.L.
Alboraia (Horta).
Dipòsit legal: V-853-1984.
Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà,
ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Divendres passat el Govern català va quedar en minoria com a conse-
qüència de l'activació d'un acord que fins fa poques setmanes sembla-
va impossible: CiU i ERC van sumar els seus vots per reprovar l'ac-
tuació de la Generalitat i, especialment, per reclamar el traspàs immed-
iat de la titularitat i la gestió de l'aeroport del Prat, que encara depèn d'AENA,
un ens estatal de gestió centralitzada fins a l'extrem.

L'activació d'aquesta majoria nacionalista, sobiranista o com se'n vulga dir, és
un senyal inequívoc que els partits d'àmbit català poden tenir força suficient
com per plantejar-se objectius polítics autònoms i no dependents de la voluntat
del socialisme espanyol. Fins ara, els plantejaments tant d'ERC com de CiU han
estat subordinats a buscar una entesa última amb el PSOE que els permeta avan-
çar en la ja famosa política del *peix al cove*.

Però és que fins i tot per aplicar amb eficàcia aquest pacte permanent i de natu-
ra desigual amb Madrid cal que CiU i ERC deixen de competir entre elles per
veure quina força política és la que té millors relacions amb els socialistes
espanyols. Ser molt amic de José Luis Rodríguez Zapatero o d'Alfredo Pérez
Rubalcaba pot ser molt enriquidor a nivell personal, però no té cap utilitat per
als electors que han dipositat la seua confiança, justament, en les formacions
polítics que no tenen cap dependència orgànica amb la direcció dels dos grans
partits espanyols.

Mentre el Govern espanyol de torn no puga interpretar que corre el perill de
conformar, encara que siga per via indirecta, una majoria CiU-ERC que gover-
ne Catalunya i que sume dos grups parlamentaris al Congrés dels Diputats no hi
pot haver una negociació seriosa de qüestions com, per exemple, la titularitat de
l'aeroport del Prat. D'alguna manera, el PSOE ha de tenir consciència que, en-
cara que només siga com a possibilitat, el centralisme de la seua acció política pot
arribar a comprometre la governabilitat de l'estat per generar, com a reacció, la
suma política dels partits catalans.

Traslladat a Catalunya, aquest context d'entesa entre ERC i CiU és l'única
manera d'evitar una centralitat exclusiva a l'entorn del PSC. Els socialistes cata-
lans són una força catalanista decisiva i que cal tenir en compte, però no poden
tenir el govern de la Generalitat en un estat de semiproietat per manca d'alter-
nativa creïble. Sense majories absolutes a la vista, tots els partits catalans han de
poder conformar majories parlamentàries. Fins i tot sense el PSC. No passa res.

Als nostres lectors

Una de les rereguardes del conflicte del Líban és a
Teheran. N'hi ha d'altres, com, per exemple,
Washington. Però el règim teocràtic de l'Iran represen-
ta, potser, la incògnita principal en tot aquest tauler geo-
polític, entre d'altres raons perquè ha entrat en el club
exclusiu –i excloent– de les potències amb arsenal
nuclear. Una periodista iraniana, entrevistada per Xevi
Camprubí, assegura que l'Iran vol tenir la bomba atò-
mica “per defensar la seva autonomia”. D'altres, per-
meteu-me la broma, la defensem com podem. Hem dedicat
la portada, doncs, a l'interrogant iranià. I, seguint amb
l'actualitat política, el col·lapse del Prat continua tenint seqüeles. La darrera, una
majoria que semblava impossible al Parlament: CiU+ERC.

Salvador Cot